

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 24. KWIEŃNIA ROKU 1798. we WTOREK.

Gdy w Obwieszczeniu pod dniem 22. Januاری Roku bieżącego do Wierzycieli N. Króla Jmci *Stanisława Augusta* względem weryfikacji ich pretensyi do tegoż mianych, przez wspólną *Najjaśniejszych* trzech Dworów *Kommissyą*, wydanym; termina do stawienia się tymże, podług porządku ich zapisania od Nro. 1. do 120. ciągle w dniach od 19. Marca do 30. Kwietnia Roku bieżącego następnie przepisane zostały; co się teraz aktualnie exekwuje, do stawienia się zaś tymże Wierzycielom od Nro. 121. zapisanym, następujące termina są wyznaczone, to jest:

Dzień 1. Maia Roku bieżącego dla Wierzycieli od Nru. 121. aż do 134. wciąż wpisanym.—Dzień 3. Maia dla tychże od Nru. 135. do 148.—Dzień 7. Maia ditto— od Nru. 149. do 164.—Dzień 8. Maia ditto— od Nru. 165. do 175.—Dzień 9. Maia ditto od Nru: 176. do 190.—Dzień 10. Maia ditto od Nru: 191. do 210.—Dzień 14. Maia dla tychże od Nru: 211. do 222.—Dzień 15. Maia ditto od Nru: 223.—240.—Dzień 16. Maia ditto od Nru: 241.—248.—Dzień 21. Maia ditto od Nru: 249—258.—Dzień 22. Maia ditto od Nru: 259.—275.—Dzień 23. Maia ditto od Nru: 276.—290.—Dzień 24. Maia ditto Nro: 291.—Dzień 30. Maia ditto od Nru: 292.—310.—Dzień 31. Maia ditto od Nru: 311.—330.—Dzień 4. Junij ditto Nro: 331. i 610.—Dzień 5. Junij ditto od Nru: 332.—354.—Dzień 6. Junij Nro: 355.—Dzień 11. Junij ditto od Nru: 356.—374.—Dzień 12. Junij ditto od Nru 375.—386.—Dzień 18. Junij ditto od Nru: 387.—400.—Dzień 19. Junij ditto od Nru: 401.—415.—Dzień 20. Junij ditto od Nru: 416.—443.—Dzień 21. Junij ditto od Nru: 444.—461.—Dzień 25. Junij ditto od Nru. 462.—473.—Dzień 26. Junij ditto od Nru: 474.—488.—Dzień 27. Junij ditto od Nru: 489.—505.—i 614.—Dzień 28. Junij ditto od Nru: 506.—520.—Dzień 3. Julij ditto od Nru: 521.—539.—Dzień 4. Julij ditto od Nru 540.—554.—Dzień 5. Julij ditto od Nru: 555.—575.—Dzień 9. Julij ditto od Nru: 576.—598.—Dzień 10. Julij ditto od Nru: 599.—619.

Zaleca się więc niniejszym Obwieszczeniem wszystkim Wierzycielom pod wżyz wyrażonemi Numerami zapisanym, aby każdy z nich, w dniach swym respective Numerom przepisanych, przed wspólną *Najjaś:* Trzech Dworów *Kommissyą*, osobiście lub przez umocowanego ze swej strony plenipotentą, nie uchybnie się stawil, i to wszystko co mu w wżyz wyrażonem obwieszczeniu przepisane zostało, a nadewszystko następujące postępowania, prawidła, zachował; to jest: żeby każdy z pomienionych Wierzycieli, na trzy dni najmniej przed wyznaczonym sobie podług swego Numeru do weryfikacji terminem, u JW. Pełnomocnika N. Króla Jmci *Stanisława Augusta*, ze swym dokumentem oryginalnym stawil się, a to tym końcem, aby tenże JW. Pełnomocnik był w stanie dania potrzebnego *Kommissy* na czas naznaczony objaśnienia.—Dopełniwszy tego, ciż Wierzyciele, przed *Kommissyą* na terminach sobie przepisanych, o godzinie gtey z rana, bądź osobiście, bądź przez swych Plenipotentów, stawil się mają.—Będą oraz obowiązani podać memoriał w języku Niemieckim lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do posleśty wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią;

tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą i dać wszelkie objaśnienia, których taż *Kommissy* wymagać od nich, za rzecz potrzebną sądzi; oczekiwać na koniec, dopóki ich pretensye, w miarę dowodów za sprawiedliwe uznane, w Etat długow przyznanych, wpisane nie zostaną.

Gdyby zaś który z wierzycieli tych, wżyz wyrażonych przepisów nie zachował, lub też stawil się osobiście, albo przez swego Plenipotentą, na przeznaczonym sobie terminie, zaniedbał; tedy tym samym w prawie swoim upadnie; pretensya jego za nieważną i niebyłą uznana będzie, i wszelkie przyuczyny, któreby na usprawiedliwienie swego niestawienia się na terminie przywoził, zwłaszcza, że każdy miał dostateczny przeciąg czasu do ułożenia swych interesów sobie pozwolony: pod żadnym pretekstem przyjęte nie będą.—Dan w *Warszawie* dnia 26. Marca 1798.

Kommissy Najjaś. Trzech Dworów do uregulowania Długow Najjaś. Króla Jmci Stanisława Augusta i bywşey Rzeczypospolitey Polskney.

Wypis z listu z Wiednia dnia 14. Kwietnia.

Ostatnie wiadomości z *Wiednia* nadestane, rozmaicie opisują okropne zdarzenie, którego ta stolica była teatrem. Lecz czyli prawdziwe jego przyczyny pozor ukrywa, czyli mieszaający powszechną spokojność obrali ten moment, lub z niego korzystać chcieli, bądź go nienawistna przygotowała intryga, bądź nowe zrządziło wrażenie, czas to wszystko odkrycie, a my rzecz samą z różnych doniesień prywatnych zebraną, podajemy.

Dnia 13. t. m. nowy wcale widok zwrócił na siebie uwagę całej powszechności. Od godziny 8. z rana powiewała Chorągiew troy-kolorowa na pałacu *Ambassadora Francuzkiego*; Spolstrzeżono kupiące się w okolo niego tłumy ludu, lecz to przypisywano ciekawości oglądania wystawionych znakow Republikantkich. W kilka potym godzin *Ambassador* odebrał wiadomość, iż kiedy niekiedy dały się słyszeć szemrania i uszczypliwe przymowki przeciwko tej niewidzianej w tym mieście nowości. *Ambassador Bernadotte* odpowiedział na to, iż gdy wszystkim Ministrom wolno jest na swych domach znaki swego Narodu wystawiać, Naród *Francuzki* nie może być od tego wyłączony zaszczytu. Tym czasem tłumy ludu coraz były liczniejsze; burzyciele spokojności na których nigdzie niezbywa, zafionieni mnożstwem, pragnący rozruchow, nieuważni na skutki, podzegli pospółstwo. Te podzegania sprawiły gwałtowny w łatwo-wiernych umysłach skutek; odezwały się obelżywe wrzaski. Jedni wytlukali kamieniami okna, inni podając sobie nawzajem ramiona, zerwali zatkniętą Chorągiew, poszarпали na sztuki i spalili ją na ulicy *S. Michała*. *Ambassador* w nadziei ulagodzenia tej burzy, stanął w oknie chcąc się ulkarzać na znieważone w przyjacielskim Reprezentancie Prawa Narodów, lecz ugodyony kamieniem w piersi, oddalić się był przymuszony, i w odmieinionym ubiorze wraz z swią swoją bezpiecznego

szukać schronienia. Rozhukana zgraja rzuciła się do środka pałacu łamiąc, tłukąc i wyrzucając wszystkie *Ambassadora* sprzęty. Wyprowadzono jego paradną karete, i w sztuki strzalkano. W tym *Xze de Lichtenstein* komendant miasta, i *General Kiszki* na czele dwóch batalionow piechoty i dwóch szwadronow kawaleryi, otoczeni wyższym sztabem officerow, przybyli na miejsce zebranych tłumow, rozstawili wokolo pałacu strażę, i z trudnością zbełstwione kupy od dalszych wstrzymali zapędow.

Lecz nowy i niespodziewany widok zwrócił na siebie powszechną uwagę. Cesarz Jmć o którego zwątlonym zdrowiu mało czyniono nadziei, przybywa w odkrytym powozie na miejsce rozruchow, używa swojej powagi na zgromienie bezprawiw, na przywrócenie spokojności miastu, i bezpieczeństwa poświęconey Prawami Narodów osobie. Dopytuje się trokliwie o *Ambassadora Francuzkiego*, a wynalezionego bierze do swego powozu, i zawozi go z sobą do zamku wśród licznych okrzykow ludu: *Niech żyje Cesarz!*

Lubo środki przez Rząd przedsięwzięte dosyć były wczesne i dzielne, niepodobna jednak było zapobiec dopelnionym bezprawiom, gdyż z początku nie można było zadnego do nich podobieństwa postrzeć. Zjawienie nowych rzeczy wszędzie za sobą lud ciekawy zwabia. W tak ludnym iak *Wiedeń* mieście, zwyczajną jest rzeczą, widzieć mnożstwo zebranych mieszkańców. W tym zdarzeniu, iednych przypadkow, drugich ciekawość zwabiła, a źle-mysłący wżyzkich do swoich wciągnąć pragnęli zamiarow.

Ambassador Bernadotte noc tę w zamku przepędził. Podwoiono wżyzkie strażę; snuły się po ulicach mocne z kawaleryi patrole. Ażeby się polpółstwo z przedmieściow nie zgromadzało, bramy miasta zamknięte były aż do godziny 10. zrana w dniu następującym. Schwytano już wielu dowodzcow, na innych rząd baczne obraca oko.

Dnia dzisiejszego czytana była publicznie w różnych miejscach proklamacya Cesarza Jmci, zawierająca w sobie nagane postępkow ludu, i zachęcanie ażeby się do swoich obowiązkow wrócił. W tym momencie wżyztko już w zupełney spokojności zostało.

z *Prezburga* dnia 13. Kwietnia.

Wiadomości z *Semlina* donoszą, iż forteca *Orsowa* przez kapitulacyą Porcie poddaną została, warunki iednak iey nie są jeszcze wiadome.—*Wojlka Tureckie* ściągają się teraz pod *Widdyn*.

Od granic *Austryackich* d. 4. Kwietnia

Wiadomości z *Konstantynopola* donoszą o śmierci *Reisfendego*, który postępowaniem swoim ziednał zaufanie W. *Sultana*, i zostawił po sobie 400,000. piastrow majątku. *Sultan* lubo miał prawo do tego dziedzictwa, odłapał iednak iego na rzecz syna po nim pozostalego. *Acmettschi Effendi* tajemny sekretarz iego, obiał po nim dostojność. Porta zatrudnia się szybkim wystawieniem floty, której część iedną na morze szrodziemne, a druga

na czarne ma być przeznaczoną. — Przechod wojska do *Adrianopolu* trwają nieustannie. Cała flota ma być do 250,000. ludzi zebrana, a *Seraskier* który niemi dowodzić będzie, już się do podróży gotuje. Konna artyllerya, ma także rozkaz, wyruszenia w czternaście dni z *Sioficy*. — Przed kilkoma dniami poseł *Angielski* w *Wiedniu* wysłał kuryera do dworu swego, z kąd rozeszła się pogłotka o nowych negocyacjach między *Francją* i *Anglią*. — Garnizon *Wiedeński* ma być tylko do 3000. ludzi powiększony, nie tak znacznymi jednak siłami, jak mylnie rozgłaszano.

z Paryża dnia 6. Kwietnia.

Dzisiejszy Redaktor zawiera co następuje: Nadzwyczajny kuryer z *Madrytu* przybył donosić, iż Xiążę pokoju na dniu 28. Marca prosił o dymisję z urzędu pierwszego ministra i maiora leibgardyi Królewskiej. Król przez dekret pełen pochwały dla niego przyjął tę dymisję, a na miejsce jego tymczasowo mianował pierwszym ministrem *P. Sawedra* terażniejszego ministra skarbowego, maiorem zaś leibgardyi margrabiego *Ruchena*. — Królowa *Hiszpańska* mówi *Poultier*, odmieniła także sekretarza przy boku swoim, urząd, który przez Xiążęcia pokoju dotąd z wielkim szacunkiem był odbywany. *P. Sawedra* podobnież dostojność tę otrzymał. — Od niejakiego czasu w *Madrycie* posłrzegano u dworu, na spektaklach i ulicach dwie osoby, grające nadzwyczajną rolę, pierwszą był Xiążę *Carency* syn znanomego Xiążęcia *de la Vauguyon*. Nosił onna sobie raz mundur *Angielski* drugi raz troykolorową kokardę, raz był zaciętym rojalistą, drugi raz zagorzałym demokratą. Niedawnemi czasy przekonywał wszystkich, iż posiada zaufanie dyrektoryatu *Francuzkiego* wysłał więc kuryerów i nabrał minę tajemnego posłańca. Drugą osobą był niejaki *Segui* rodem z *Mahon*, a w czasie ostatniej wojny jako szpieg *Angielski* z *Hiszpanij* wygnany. Wzgardzony w kraju, chciał podłość swoją pokryć okazałym przepychem. Zyskał sobie wstęp u Xiążęcia pokoju, równie jak w różnych wydziałach rządu, udając się za kommissarza rządu *Francuzkiego*. Nosił publicznie szarfę narodową, roznosząc jakoby miał zlecenie negocyowania w zatargach *Rzpltey* z *Portugalią*, a w oczach rządu *Hiszpańskiego* wyślawiał na ohydę mężów zaszczyconych urzędami publicznymi, udając ich za powolnych i łatwych do przekupienia. Obrażony tak niegodnymi postępkami ambassador *Rzpltey* *Ob. Truguet*, wyrobił u rządu wygnanie z Państwa wspomnianych osob. Chcieli oni dowiedzieć się wiele millionów od *Portugalij* wymaganych będzie. Dziennik *przyjaciel praw* z powodu przerobionej na parodję piosneczki jedney *Francuzkiej* w *Londynie*, mówi w piśmie swoim. *Anglicy* nie wiedzą, że wyładowanie do *Anglij* jest jedynym dodatkiem do daleko większej wagi przedsięwzięcia, które w dziejach świata znakomitą uczyni epokę. — Przez całkowite tylko zniszczenie potęgi *Angielskiej* w *Indyach*, mówi Obywatel *Barbault Royer* w Redaktorze, *Anglia* może być zupełnie poniżoną. Dopoki *Anglia* posiadać będzie bogactwa *Bengalu*, dopoty zawsze będzie mogła intrygi swoje nabrać, należy więc wszystkie nasze siły i zamiary wymierzyć, aby w źródle famym bogactwa *Anglij* zniszczone zostały. *Europa* i *Azja* muszą wiedzieć także zagrześć nowym odgłosem wojny, a *Indye* będą przez czerwone moczre w stanie wolności postawione.

Dziennik urzędowy Redaktor każe się domyślać, iż uzbraianie w porcie *Tulońskim*, przeznaczone jest na wyprawę przeciwko osadom *Angielskim* w wielkich *Indyach* przez *Egipt* i *Czerwone morze*.

Rząd ogłosił opisanie nadzwyczajnych przypadków niektórych naszych marynarzów wziętych w niewolę na korwecie zwaney *Dobra Obywatelka*, która była częścią eskadry wyszłej z *Rochefort* w Lutym 1796. pod kommandą *Vice-Admirala Cercey*, a która została zabrana przez cztery okręty *Angiel-*

skie na wysokości przylądka *Finisterre*, gdzie ją wiatry z masztów ogołocili. Zabrane w niewolę ekwipaż zaprowadzono do *Portsmouth*, a officerowie do *Petersfield* odeśłani: w końcu siódmego miesiąca swojej niewoli, ułożyli zamiar opanowania barki, i udania się do *Francji*, lecz schwytani przy brzegach, zaprowadzeni zostali jako zbiegowie do więzienia w *Portsmouth*. W krótcie potem zawieziono ich w liczbie ośmiu do składu więźniów przeznaczonych do *Botany-Bay*. Tam przez trzy zstając tygodnie, prerażeni zgotowanym dla siebie losem, przedsięwzięli powtórnie skruszyć swoje kajdany: udało im się wymknąć i dostać się do brzegów pod *Douwes*, lecz drugi raz schwytanych zaprowadzono do starego okrętu, który ich miał przewieźć do *Botany-Bay*, a w którym (podług urzędowego raportu) przez ośm miesięcy przy okropnym głodzie, w nayożrydlivszym z nimi postępowano sposobie.

Nakoniec 8. *Germinal* roku 5. (28. Marca 1797.) wsadzono ich na okręt kompanii *Indyjskiej Lady Schore* od 500. beczek i 22. armat. Znajdowało się w nim 119. więźniów do *Botany-Bay* ikazanych, 26. ludzi ekwipażu i eskorta z 58. dobrze uzbrojonych żołnierzy. *Francuzi* w liczbie ośmiu uczynili nowe przedsięwzięcie stania się panami okrętu, i lubo byli bez broni i bez nadziei pomocy, powierzyli swego zamiaru trzem *Niemcom* i jednemu *Hiszpanowi*, przeznaczonym wraz z innymi do *Botany Bay*; Ułożyli pomiędzy sobą plan ataku, i wyznaczili na to drugą godzinę zrana. Pomijają się długie w skutecznieniu tej konspiracji szczeguly, dosyć powiedzieć, iż ci odważni Rycerze, lubo tylko w liczbie 12. tak dobrze między siebie podzieliли stanowiska, iż rozbroili i wzięli w niewolę wlystkich *Anglików*, oprócz dwóch, którzy polegli w bitwie, w której zginął także jeden *Francuz*. Wkrótcie potem obawiając się przeciwney rewolucyi, wysadzili na brzegi *Brezylji* 29. żołnierzy i officerów, zostawivszy im żywności i nakłoniwszy do wykonania przysięgi, iż przez rok cały nie będą służyć przeciwko *Rzpltey* i iey sprzymierzeńcom. Proponowali potem maytkom, ażeby czynili dalszą służbę przyrzekając im przyzwoite nagrody, i tym sposobem 1. Września przybyli do *Montevideo*. Lecz z wielkim ich podziwieniem Gubernator *Hiszpański* kazał zabrać wlystkich ludzi znajdujących się na okręcie, oprócz siedmiu *Francuzów*, którym zabronił wyliść na ląd pod pozorem, iż ich okręt był oczywiście *Angielskim*. Pisali w tej mierze do vice-króla ukarżając się na ten postępek, znaleźli oraz sposób przesłania naszemu Ambassadorowi w *Madrycie* wlystkich dowodów ściagających się do tego zdarzenia. Xiążę pokoju dał natychmiast rozkaz uwolnienia siedmiu *Francuzów*.

Na podany przez Ministra *Taleyrand* raport, Dyrektoryat postanowił, iż republikanie *Francuzcy* na okręcie *Lady Schore*, utrzymami zostaną przy własności tegoż okrętu i iego ładunku. Jeńcy zaś należący będą do *Rzpltey* i przez nią podług używanego sposobu będą mogli być wymienieni. Nakoniec iż ci siedmiu *Francuzów* powrócą wolno do swojej oyczyzny, które okazali się przez swoje męstwo godnymi.

Niektóre pisma twierdzą, iż kongres w *Rastad* dozna ieszcze przewłoki, dopoki wyprawa przeciw *Anglij* do skutku przywiedziona nie zostanie. — Na wlystkich portach naszych w kanale będących zakazano używania światła na wieżach wysokich, gdyż te służyły za sygnały dla okrętów *Angielskich*. Minister wewnętrzny wydał listy okolne do wlystkich departamentów, w których zachęca do korzyści handlowych z wyspami dawniey *Weneckimi* teraz przez *Francją* zajętemi, Departamenta *Korczyry*, morza *Egejskiego*, i *Itakij* wydaia obficie, Oliwę, Sol, Rodzenki, Bawelnę, muszkatel etc: które za produkta *Francuzkie* pozytecznie zamienione być mogą. W departamencie *Itaki* przeszło 200. okrętów zajętych jest teraz handlem do morza

czarnego, *Wenecyi* i *Liwurny*. Południowa *Francya* może z korzyścią handel do tych okolic prowadzić, a broń tylko jedna nie może być tam zawożona, gdyż z tamtąd z łatwością nieprzyjacielowi przesyłaną byćby mogła. — Szefowie brygad *Ruby* i *Suchet* zapewniają, iż w potyczkach z *Szwacarami* dwie tylko splotrzeszono kobiety, a nie 800. iak dawniey mylnie roznoszono. — Przy nowej rewizyi domow tutejszych znaleziono wiele ieszcze towarów *Angielskich* ukrytych u żyda *Fernandés* i kupca niemieckiego *Schifflein*.

W Radzie 500. *Ob. Audouin* wniośł, aby sztuki teatralne do autorów i ich dziedziców przez 10. lat należały, i aby bez ich zezwolenia dzieła te ani grane, ani drukowane być nie mogły. W 10. lat po śmierci autora, część zysku iaka mu przypada z reprezentacyi, ma być rozdzielona między aktorów i aktorki sztukę jego reprezentujących. Dyrektoryat wydał rozkaz, aby iak najszybciej przestrzegano republikancką rachubę czasu, i zarzucono zwyczaj kładzenia obok iey dawney rachuby. Schwytano tu negocyanta *Roux*, przy którym procz wielu towarów *Angielskich*, znaleziono ieszcze korespondencyą z *Anglią*, w której obowiązał się podług umowionej summy wyrabiać powrót emigrantom do *Francji*. — Na pamiątkę uwolnienia murzynów, będzie corocznie uroczystość w *St. Dominigo* odprawiana. — Papież w *Siennie* bawi się przechadzką, i odwiedza kościoły. Kardynał *Hiszpański Lorenzana* chce się udać do niego. — Między Dyrektoryatem *Cisalpńskim*, iak slychać i widzieć *Toskańskim* wlyczęły się iakieś niesnalki — W *Genewie* partya *Angielska*, chorągiew troykolorową wywieszoną przed domem rezydenta naszego *Desportes*, w nocy atramentem splamiła, za którą rozpętę przyzwoita nastąpiła satysfakcya. — Na zgromadzeniach pierwiastkowych w powszechności, partyci przewagę otrzymali. — Redaktor oznaymuie, iż 3000. *Francuzów* wyszło z *Rzymu* na pewną tajemną wyprawę. — *Ob. Curti* mieszkający tu wnet, podał to za fałszywą wiadomość, iakoby Rada starszych *Cisalpńskich* do odrzucenia traktatu z *Francją*, przez szlachtę *Wenecką* w niej zasiadającą, pobudzoną została, utrzymując, iż ci *Weneci* są rodem z *Terrafirma*, kraju teraz do *Rzpltey Cisalpńskiey* przyłączonego. — Terażniejszy Dyrekto *Franciszek Neufchateau* wydał teraz zdania moralne wierszem dla młodzieży tlomaczone z łacińskiego języka.

Dziennik *Przyjaciel Praw* zawiera w sobie list hrabiego *de Grandvel* emigranta *Francuzkiego* z *Londynu* pod datą 4. marca t. r. w którym między innymi znajduia się następujące wyrazy.

„Od dawna już nie odbierasz moich listów filozoficznych. Powiem ci tego przyczynę moją kochany Margrabio (ah zapomniałem, iż mówię do obywatela *Francuzkiego*) Czy uwierzysz, iż przez 6. miesięcy znajdowałem się w mocney z filozofią rozprawie w więzieniu *King-Bing*. Raz szpada zadany Panu *Baronnet* w parku *Westminsterjskim*, zrobił mnie komornikiem Królewskim. Teraz gdy wyleczony *Baronnet* przyłożył się do wyprowadzenia mnie z *King-Bing*, uspokoiłony moją umysł podać ci może myśli, w które się przez 6. miesięcy usposobiłem.

Nim zacznę moje smutne ieremiady nad upadkiem pyszney *Jerozolimy* i nad rozeyściem się pięknych corek *Syonu*, donoszę ci, iż od trzech dni jestem nauczycielem syna *Xcía Laudermales*. Czy uwierzysz, iż Margrabia *de V....* nad którego przepychem cały zadumiewał się *Paryż*, jest kamerdynerem bankiera *Vilfon*. Hr: *L....* utrzymuje tawernę na przedmieściu *Cantorbery*, a córka jego przepyszne w *Paryżu* zajmuje pokoię. Ah niegodziwy *Panglozie*, któżby mógł kiedy pomysleć, iż twoje gdyranie świat cały przewróci, i że ia będę w usługach iednego Lorda, ale to mnie przynaymniey cięży, iż podobne nieszczęścia nie są w dziejach świata nowemi: syn Króla *Perseusza* zostaje pisarkiem

w collegium pretorow Rzymskich. *Dyonizy z Syrakuz* bakalarzem w *Koryncie*. — *Dyoklecjan* pyszni się uprawianiem swoiey roli w *Salonie*, śmiejąc się z dobrowolnie ustąpionych wielkości, których przewidywał, iż nieutrzyma. *Paleologowie* stali się iedni kupcami w *Wenecyi*, drudzy literatami w *Florencyi*. Dumny *Baiazet* służył do stołu dzikiemu *Tamerlanowi*, a pewny *Sultan Achmet* przybył do *Rzymu* ucałować nogi *Papieża* i poltrzydz się na laika u *Jezuitow*. etc.

Podług listow z *Tuluzy*, w okolicach tego miasta ma być założony oboz na pomieszczenie iedney części armii, która pod komendą *Generała Augereau* ma wkroczyć do *Portugalij*.

List z *Havre* pod d. 30. Marca pisany donosi: Dnia wczorayszego o 4. godzinie wieczorem, trzy fregaty *Angielskie* przybyły na stanowisko *Havre* upędzając się za iednym kanonierkim statkiem. *Anglicy* tak się zbliżyli; iż ich wystrzały dosięgały miasta, lecz bez sprawienia najmniejszey szkody. Uczynione są przygotowania do należytego przyjęcia nieprzyjaciela, gdyby powtórnie zamysłał się zbliżyć.

Jeden z dziennikow wyraża, iż zgromadzenia pierwiastkowe w *Montmorency* niechciało pozwolić na czytanie adreffow *Dyrektoryatu*, zasadzając się natym, iż lud samowładny nie jest winien słuchać czyichkolwiek bądź rozkazow, ani napomnień.

Na sefyyi Rady 500. Ob: *Aubry* czyni ofiarę z dzieła pod tytułem *Nauka Elementarna* za pomocą której, można samemu przez się nabyć wiadomości czytaniem iey przez kilka minut, o nowym systemacie miar. — Rada rozkazała zapisać w protokół, złożyć do biblioteki, i odesłać do komisyyi miar *Republikantskich*.

z *Hagi* dnia 10. Kwietnia.

Ob: *Meyer* który powrócił teraz z *Paryża*, iedzie w charakterze posła *Rzpltey do Madrytu*, gdyż zostający tam Ob: *Valkenear* na własne żądanie otrzymał dymisyyą. Mowią, iż to nowe posesłstwo przyniosło odmianę w ministerium *Hiszpańskim*. Ponieważ Ob: *Blauw* wyjechał także z *Paryża* dla objęcia w *Wiedniu* charakteru posła, przeto minister nasz zagraniczny Ob: *Buys* wraz z Ob: *Dudem* z *Sztokholmu* odwołanym, mają do *Paryża* udać się, ostatni przeznaczony jest za posła do *Rzpltey Cisalpińskiej*, wprzód iednak zabawi iaki czas w *Paryżu*. Mowią także o nowym posesłtwie naszym do *Rafiad*. — Jeszcze niewiadomo iaki sąd wyda wyrok na reprezentanta *Van der Jagt*.

z *Hamburga* dnia 14. Kwietnia.

Dumourier przeniósł się teraz z miasta naszego do *Slezwiku*. — Naynowsze wiadomości z *Francyi*, dają nam następujący obraz położenia wewnętrznego tej Rzeczypospolitey:

Od 18. *Fructidor* panuje iedność zupełna między ciałem prawodawczym i *Dyrektoryatem*. Ile razy rząd uznaie prawa zapadle szkodliwemu krajowi, natychmiast posyła swoje przelozenia ciała prawodawczemu, a to cofa nazad prawa przez siebie uchwalone. Ztąd spory w *Radach* nie są tak częste iak czasow dawniejszych, a rząd nigdy tyle nie zykał sily i energii, ile ma ich dzisiaj. Zwycięstwo nad liczną partyyą przez dzień 18. *Fructidora* odniesione, zagruntowało potęgę wewnętrzną *Francyi*. Piąciu dyrektorow od tej epoki w największey zgodzie żyją. Różność ich charakterow i sposobu myślenia, żadnego wpływu nie mają na okoliczności narodu. *Buonaparte* wierny swoim układow, nie chce się mieszać do niczego, chyba za usilnym wezwaniem. Wyprawa *Angielska* iedynym jest objektem unyffiego zaprzęciącym. Chciał sprawić odmianę w ministerium wojennym, *Scherer* iednak utrzymał się przy swoim urzędzie. — Wszystkie uwagi *Dyrektoryatu* wymierzone są teraz na zgromadzenia pierwiastkowe. — Co się tycze związkow zewnetrznych Rzeczypospolitey, polityka *Francuzka* dwoma zasadami powodować się zdaie. Z iedney strony nieugaszona nienawiść przeciw *Anglii*, posunięta została aż do namiętności, i wszystkie związki stolonnie do niej zawierane bywaią. *Rzplta Batawska*, *Hiszpania* i inne pomniejsze *Rzplte*, do wspólnego tego zamiaru są pociągnięte. Z drugiey strony przyjaźń z *Cesarzem* statecznie iest utrzymywana, i pomimo rozchodzących się wieści kraie monarchiczne *Włoskie* żadney podobno nie podpadną odmianie.

z *Petersburga* dnia 27. Marca.

Na dniu 17. była wielka u dworu gala, na której kładano powinszowania *Imperatorowy Jmci* z powodu szczęśliwego jey rozwiązania. Z tej okoliczności 974. osób oboiey płci dyfingowanych przypuszczonych zostało do pocałowania ręki *Imperatorowy*. W wieczor całe miasto było oświecone. — *Imperator* nauczyciela muzyki profesora *Martini*, nadwornym *Konsyliarzem*, a metra *W. Xiężniczki* profesora *Sarti* *Konsyliarzem* tajnym *Collegii* mianował.

W raportach względem armii *Kondeusza* zuayduie się opisanie iego regimentow i specyfikacya miejsc na kwatery przeznaczonych. Ta armia składa się z 8080. ludzi. — Forma przyśięgi którą każdy w tej armii znajdujący się wykonać był obowiązany, iest następująca: *Przyrzekam stosować się do praw państwa Rossyjskiego, przez cały czas poki na iego usługach zostawać będę, i poki nie powroć do Francyi moiey Oyczyzny*. — *Sztandary* korpusow składających tę dywizyyą, oznaczone są herbem *Imperatorskim* z liliami po rogach. — *Mundury* ich i kroy *Rossyjski*. — *Imperator* przyobiecał dać temu woysku nowy i zupełny ubiór iaki miało nad *Renem*, gdy się mu wydarzy sposobna pora powrocenia do *Francyi*.

z *Moguncyi* dnia 31. Marca.

Od niejakiego czasu spodziewano się, iż *Kommissarz* *Rządowy Rudler*, wyiedzie do *Kolonii*; lecz w tym momencie zapewniają iż ma się udać do *Paryża* dla podania *Dyrektoryatowi* *Wyk*: planow stosownych do naszego kraiu. Dnia wczorayszego ieszcze trzy bataliony woyska *Francuzkiego* przybyły na prawy brzeg *Renu*. Zapewniają także iż *Gen: Hatry* odebrał rozkaz wystawienia szanieow na wielu miejscach po nad brzegami *Niddy*.

z *Hanau* dnia 7. Kwietnia.

Ob: *Rudler* *Kommissarz* *Francuzki* zakazał wszystkich gazet *Frankforckich* w nowych departamentach na lewym brzegu *Renu*. *Municipalność* *Mogunccka* ogłosiła iż *Magistrat* *Frankforcki* obywatelom pod prawami *Moyżesza* zostającym, pozwolił w czasie jarmarku zakładania magazynow i sklepow z towarami. — W *Monachium* zebrane są teraz *Stany Bawarskie*.

z *Rastad* dnia 9. Kwietnia.

Nota *Hrabiemu de Metternich* przez *Kommissarzów* *Rzpltey Francuzkiej* d. 8. kwietnia 1798. podana, iest następująca:

Uznaiąc potrzebę sekularyzacyow dla dostarczenia nadgrad na prawym brzegu *Renu*, kraiom które na lewym brzegu utraciły swoje *possefyye*, i przyjmując to za prawidło, *Deputacya* *Rzeszy* w *Nocie* podaney 5. kwietnia oświadcza, iż żąda tłumaczenia się *Ministrow* *Rzpltey Francuzkiej*, względem propozycyi wyrażoney w *Nocie* pod 11. Marca, i względem 18. *Artykułow* przyłączonych 3. Marca. Domaga się oraz ustąpienia woysk *Rzpltey Francuzkiej* na prawym brzegu *Renu*, znajdujących się.

Ministrowie *Rzpltey Francuzkiej* tłumaczyć się będą stosownie do tych żadań.

Na ostatnie żądanie powiarzają to co iuz powiedzieli, iż opuszczenie stanowisk mając być nay-

pierwszym skutkiem dopelnionej pacyfikacyi, niewiedzą żadney dostateczney pobudki, ażeby przed tą epoką, woyska *Francuzkie* ustąpić miały z prawego brzegu.

Na drugą propozycyą zawartą w *Nocie* 11. Marca, *Ministrowie* *Pełnomocni* *Rzpltey Francuzkiej* oświadczaia, iż tłumaczyli się w sposob każdego uspokoić mogący, gdy powiedzieli, iż w ciągu dalszych roztrząsań, niczego niepomina, co by mogło być sprawiedliwym i zgodnym z wspólną obydwoich *Narodow* korzyścią; co się ma rozumieć, iż z swoiey strony przyzwoite tylko podawać będą żądania.

Nakoniec na artykuły przyłączone do *Noty* 3. Marca, *Ministrowie* *Pełnomocni* *Rzpltey Francuzkiej* przymuszeni są przetożyć, iż te artykuły niezdaiają się wcale być podanemi w zamiarze przyspieszenia negocyacyi, i że niektóre z nich niemogły nigdy wzbudzić prawdziwey wątpliwości ze strony *Deputacyi*; iako to naprzykład, zachowanie własności partykularnych, wolne i stosujące się do *Praw* *Sprawowanie* obradkow, podanie w niepamięć zdań w czasie wojny okazywanych, nadto znajduiają się ieszcze inne z gruntu niezgodne z samowładnością *Rzpltey Francuzkiej* i iey *Konstytucyą*. Niżej podpisani nie mogą nadto okazać swego podziwienia, iż względem niektórych punktow okazano wątpliwość, i że ośmielono się inne podawać.

W terażniejszyym położeniu rzeczy, rzetelny sposób przyspieszenia negocyacyi iest, pracować z pilnością nad zasada indennizacyow; być nawet może, iż nadeszyszyko przystoi, ażeby *Deputacya* *Rzeszy* przygotowała ogulne prawidła na obmyślenie losu tym członkom *Rzeszy* którzy mogą być zniszonymi, ażeby w kimkolwiek bądź niepozostała żadna wątpliwość względem zasad stusznosci i mądrości, które temi ważnemi czynnościami kierować mają.

(podpisano) *TREILHARD, BONNIERS*.

Miasta wolne *Szwabii* podały *Notę* *deputacyi* *Rzeszy*, w której wyliczając korzyści iakimi przyłożyły się w pokoju do stanu kwitnącego całych *Niemiec*, a w czasie wojny ofiarami w pieniądzech i kontyngensie dla dobra *Rzeszy*; wzywaią *Deputacyę* do utrzymania siebie w terażniejszym stanie ich i całości. Gdy smutna konieczność (mowią w *Nocie* swoiey) przywodzi wysokie stany *Rzeszy*, do przeznaczenia *Xiążętom* utracaiącym kraie na lewym brzegu *Renu*, indennizacyą na prawym, miasta *Rzeszy* które tyle ucierpiały w wojnie terażniejszey, nie mogą tego przypuścić do myśli, aby po skończoney wojnie miały ieszcze postradać całkowitą swoią *exstencyą*. Wszakże z zadziwieniem dowiaduią się, iż niektórzy niegodni tychże miał obywatele, zapomniawszy o winnych oyczyźnie swoiey obowiązkach, podaiąc się fałszywie za umocowanych od całego obywatelstwa, śmieia oświadczać, iż mieszkańcy wspomnionych miaff niekontenci z terażniejszey *konstytucyi* swoiey, pragną odmiany i inszego rządu. Podobne żądania nie mogą pochodzić tylko od podłych intrygantow, którzy albo tajemnymi powodowani planami, albo osobistym zyskiem i namiętnością uniesieni, w zniszczeniu swoiey oyczyzny, własnego szukaia uszczęśliwienia. Przeciwnie tak szkodliwym zamiarom, miasta *Szwabii* sądzą być powinnością wzywać pokornie wysokiego wsparcia *J. C. Mci*, *Deputacyą* zaś *Rzeszy* upraszać aby tak niebezpiecznym, insynuacyom wiary dawać nie chciała, i owszem tym chytrym podstępem silny opór wytławić raczyła. A że te usiłowania niektórych źle myślących obywatelow zaszyły nawet do *legacyi* *Francuzkiej* i *Dyrektoryatu*, przeto *Deputacya* *Rzeszy* ialkawie przyłożyć się raczy do zapewnienia *legacyi* *Francuzkiej*, iż wspomniane usiłowania, są tylko dziełem niektórych złośliwych osob lubiących zaburzenia i niesnaski, bez najmniejszey o tym wiadomości i umocowania zwierzchności

tychże miał. Nadto Depntacya Rzeszy raczy nakłonić legacyą Francuzką, aby żadnego względu i wiary niedawła podobnym prośbom, i owszem rzeczonych negocytorów przywołała nazad do tych obowiązków które winni są J. C. Mci, ogółowi Rzeszy i własney oyczyźnie.

Od granic Szwycajskich d. 31. Marca.

Ob: Lecarlier w proklamacyach swoich zachęca mieszkańców tutejszych do jedności, i ofirowanej baczności przeciw intrygom arystokratów. Jeżeli wojna, mówi on, przyniosła kraiovi waszemu nieuchronne kłębki, wszelkich przyłożę starań do ich naprawienia. Strzeżcie się tylko podszeptów dawnych panów waszych, którzy posiadają niepospolitą sztukę intrygi, a w uymyjącym z wami obyściu myślą tylko o zemście. Rząd Francuzki uważa wszystkich wolnych ludzi, jako dzieci jednej i tej samej oyczyny. — Na dniu 25, zgromadzili się na ratuszu Berneskim elektorowie kantonu tego, pod prezydencyą Ob: Heiniger 76letniego starca z dużą siwą brodą. Do senatu obrali 4. deputowanych OO: Ludwika Bay bywszego patrycyusza Berneskiego, Lüthy włościanina z Langnau, Münger włościanina z Schüpfen, i Zulauf włościanina z Langenthal i 8. deputowanych do wielkiej Rady, OO: Grafseuried bywszego patrycyusza Berneskiego, Geysler, Pauli, i Oesch włościanow, Kuhn profesora i bywszego patrycyusza Berneskiego, Augsbürger, Kaufmann i Lüthy włościanow. — Z powodu zaszłych odmian w kraiu naszym, mówią tu wiele o planie rządu Francuzkiego utworzenia z cyrkulu Szwabskiego jednej i niepodległej Rzpltey Allemańskiej, która ma na wieczne czasy neutralną zostawać, i służyć za przedział między Austryją i Francją.

Gazeta jedna Szwycajska kładzie następujący opis sily teraźniejszej Francuzkiej. — Słusznie powiedziano, że Lyszak grenadyerki przykryły wszystkie okropności czapek iakobińskich. Tym czym jest teraz Rzplta Francuzka, tę wielkość do której došla, a którą swoich przeraża nieprzyjaciół, winna jest jedynie armiom swoim. Te armie, które pod Dumurierem, Pichegru, Dugommier, Jourdanem, Hoche, Moreau, Buonaparte, bitwy pod Jemappe, Hondscot, Fleurus, Arkola i Rivoli łoczyły, fortece Maftricht, Luxemburg, i Mantug zdobyły, retyradę od Monachium aż do Renu w R. 1796. w łamych potyczkach i zwycięstwach ulkutecznie, przez Ren, Dunay i Po przeszły, gury Pirenejskie i cały łańcuch Alpów od Monblanc, aż do Istrii przebyły, Hollandyę w ciągu mielająca na lodzie opowały. Te armie, które na północ aż do Ems, na zachod aż do Elro, na południe aż do Rzymu, na wschod aż do Egry i Wiednia przedarły się, bez namiotow, magazynow i żołdu przecię 9. mecadłtom wojując; przycisnione koniecznością, a ozywiane zapalem, utworzyły wcale nową taktykę, która odrzuca wszelkie linie operacyjne, wszelkie sztuki exercernku; Te armie, które w r. 1794. wyniosły nie mniej jak 1,216,000. wołownikow, między którymi było 58,000. samych było artyllerzystow, dziś dochodzą ieszcze do 400,000. ludzi pod następującego obrachunku. Armia Angielska od Brest do Anwers pod dowództwem G. Buonaparte, 100,000. Korpus armii znajdujący się w Hollandyi pod rozkazami G. Joubert 25,000. — Armia Reniska od Huningi aż do Klwój licząc w to zalogi fortiec pod Geni: en chef Havi 65,000. — Armia w Szwycajry pod G. Schauenbourg 25,000. — Armia Włofka pod Geni i Chambery, aż do Ankonj i Rzymu pod G. Brune 65,000. — Armia brzegow południowych rachując w to 10. dywizyę, nad którą G. Angereau ma kommandę 40,000. — Armia wewnętrzna 30,000. Summa 350,000. ludzi. Dodawszy do tego utopowanych 50,000. wyuoli summa ogólna Armiiow 400,000. ludzi.

z Bazylei dnia 8. Kwietnia.

Deputowani z wielu Kantonow znajdują się inż w Arau. Skoro tylko ciato prawodawcze zostanie postanowione, przystąpią do nowego podziału Szwycajry. Małe kantony złożyły w Brunen nowie zgromadzenie, na którym powtórzyli swoje przedświadczenie opierania się silą wszelkim nowościom; wniesiono także, ażeby wysłać dwóch Depu-

towanych do Paryża. Zapewniają, iż okolicach miała Thune, zasła potyczka między Francuzami i włościanami z Oberland. To jest rzeczą pewną, iż dnia wczorajszego przywieziono do Huningi wielu wołownikow rannych. — Podług listow z Neuchauzy, wylżytkie Francuzkie wołka ułpily z tego miasta. W kraiu Wodzkim wylżytkie się zamieszania z powodu zniehlenia niektórych zgromadzeń kofa konlitycynego, które tam były postanowione. Niektórzy chcieli temu przeszkodzić, i musiano przytawić siłą z żołnierz Wodzkich. — Ponawia się wiadomość, iż Genewa wotowała na przyłączenie się do Rzpltey Francuzkiej.

z Retyzbony dnia 8. Kwietnia.

Wychodząca w tym mieście Gazeta Francuzka zawiera w sobie artykuł następujący:

Zapewniają powszechnie, iż Cesarz Jmć miał oświadczyć Ambassadorsowi Francuzkiemu, iż jeżeli Dyrektorat Rzpltey Francuzkiej ma iakie nieprzyjacielskie zamiary względem Królestwa Obojga Sycylii, którego spokojność i całość szczególnie go obchodzi, tak z powodu związkow-interellu i handlu między obydwoimi Narodami trwającego, iako też z przyczyny węzłow przyjaźni i pokrewieństwa ściśle połączających dom jego z domem Neapolitańskim, przeto niemogłby się uwolnić od opierania się temu całemu swemu siłami, i że Traktat pokoju w Campo Formio za niedoszły byłby uważany. (Czekamy potwierdzenia.)

z Genui dnia 24. Marca.

Admirał La Touche przybył tu z Tulonu. W przeciagu 20. dni ma bydż przygotowana wielka mnogoscucharow zapewne dla floty Francuzkiej Admirała Brueyes która wezšla do portu Spezia. Wielkie iakies przedświadczenie na morzu śródziemnym będzie rozpoczęte, właściwego iednak zamiaru jego dołrzedz nie można.

z Rzymu dnia 26. Marca.

W Mieście tutejszym zniesiono inż wiele Kościolow. Inne domy zakonne iako też wielka liczba szlachty drugiej klasy zapłacić musiałą znaczną kontrybucyą. Umniejszona także będzie liczba parafiiow. Wszyscy zagraniczni księza mają się oddać z Rzymu. — Podług świezo wydanej proklamacyi Miałto Fano przyłączone zośltało do Rzpltey Rzymskiej.

z Medyolanu dnia 27. Marca.

Pracują teraz nieprzeftannie nad wzmocnieniem fortyfikacyow miała naszego, stawiają także wiele nowych redut, które działami mają bydż osadzone, i magazyny napelniają. Zaloga nasza z 10,000. ludzi składać się będzie. — W Genui Gen: Berthier zatrudnia się przyspieszeniem wyprawy z tego portu. Zdać się iż okrety transportowe na które wołka Francuzkie wsadzone będą, tudzież eskadra Tulonjska, która się z niemi polaczy, mają zamiar polączenia się z flotą Hiszpańską w Cadix. Gen: Massena będzie dowodzić wołkiem lądowym, Gen: St Cyr obeymie tymczasowo kommandę w Rzymie, dopoki Gen: Brune tam nie przybedzie. — Mowią iż będzie rozpoczęty procesł przeciw więzionym w Civita Vecchia Kardynalom, iako należącym do insurrekcyi Tranzyberanow w Rzymie. — Francuzi nie zoltawili w Corfu iak 1000. ludzi, ieden okret liniowy, iedną fregatę i iednego Kuttera. — Wiadomość iakoby Papię był iako więzien stanu w kraiu Toskańskim zatrzymany, i że W. Xiążę dał zaręczenie na pismie za dochowanie osoby iego, wcale nie znajduje wiary. — Wszyscy cudzoziemscy księza muszą teraz wyiezdzać z krajow Rzpltey Rzymskiej.

Listy z Rzymu pisane donoszą, iż nowy Rząd nakazał wszystkim Miałstrom, Konsulom, i agentom zagranicznym, ażeby w przeciagu ośmiu dni ułpili z kraiu Rzymskiego, do którego nie będą mogli powrócić, poki Rzplta Rzymska wyraźnie, przez ich dwory niezostanie uznana.

z Trypolis dnia 15. Grudnia 1797.

Dey kazał zamknąć dom konsula Weneckiego, zdiąć banderę, i spisać inwentarz wylżytkich sprzętow iego. Przyczyna tego postępku jest, iż Dey mając pretensy do dawnego rządu Weneckiego, chce w przypadku, iżli rząd teraźniejszy ich nie zaspokoł, majątkiem tego Konsula sobie zapłacić.

Na ciągnienu w Berlinie dnia 14. Kwietnia 4tey Klasy tutejszej Królewskiej osmej loteryi na rzecz inwalidow, wdow, oraz inslitycyi szkolnych i ubogich, nayznaczniejszy zylk wypadł na sumę 6000. talarow, Numer 2634. w Królewcu u Kriegera. Drugi zylk od 4000. talarow na Numer 2031. w Wroclawiu u Wentzla. Dwa zylki od 2000. tal: na numer 17,721. i 48,814. w Berlinie u Elkscha i w Embden u Levy. Cztery zylki od 1000. talarow na numer 25,324. 32,943. 43,266. 60,774. Dziełięć zylkow od 500. talarow na numer 10,822. 21,884. 26,893. 37,949. 40,837. 43,368. 45,493. 51,781. 57,933. i 68,511. Dwadziescia zylkow od 300. talarow na numer 3859. 19,072. 21,806. 23,125. 23,707. 26,365. 28,160. 32,290. 32,480. 35,040. 37,209. 39,749. 40,640. 46,804. 49,915. 49,787. 50,813. 53,445. 64,332. i 65,390. Piecdziesiat zylkow od 200. talarow na numer 4740. 5022. 6160. 6270. 6360. 7867. 8321. 9418. 10,778. 13,709. 14,069. 16,484. 18,483. 20,669. 21,539. 22,369. 22,404. 23,385. 24,137. 24,312. 25,902. 27,592. 28,559. 29,526. 30,774. 31,038. 32,472. 33,389. 35,081. 35,189. 36,497. 42,165. 48,216. 48,279. 48,994. 49,166. 49,495. 50,213. 52,548. 52,584. 53,391. 54,512. 54,704. 56,626. 57,075. 58,078. 60,252. 64,541. 65,711. i 69,289. Sto trzydziesti lześ zylkow od 100. talarow na numer 329. 354. 545. 590. 927. 2019. 3266. 3631. 3805. 4241. 4459. 4875. 4983. 5306. 6230. 6303. 6415. 7591. 7916. 8030. 8806. 8925. 9038. 9750. 9788. 9861. 10,664. 11,676. 12,821. 12,997. 13,085. 14,275. 14,986. 15,064. 15,189. 15,554. 15,524. 15,728. 15,961. 16,932. 17,603. 17,785. 18,750. 19,226. 19,414. 19,869. 20,615. 20,940. 21,160. 21,996. 22,365. 22,457. 22,695. 23,889. 24,809. 24,943. 25,389. 25,880. 27,124. 28,446. 29,013. 29,063. 29,576. 29,630. 29,970. 30,829. 31,107. 31,246. 31,406. 32,016. 32,022. 32,768. 33,440. 33,863. 34,103. 35,249. 35,422. 35,462. 35,463. 35,780. 35,945. 36,166. 37,354. 37,480. 37,688. 37,736. 37,803. 38,020. 38,179. 40,073. 40,261. 41,460. 41,985. 42,156. 42,444. 43,263. 44,279. 44,286. 44,785. 46,061. 46,170. 47,260. 47,372. 47,522. 47,838. 47,955. 47,995. 51,965. 52,843. 54,449. 55,124. 55,950. 56,881. 57,151. 58,398. 58,712. 58,760. 58,776. 59,612. 60,698. 60,932. 60,992. 61,469. 61,678. 62,416. 62,782. 63,617. 63,939. 64,556. 66,534. 66,815. 66,819. 67,009. 68,092. 68,680. i 69,242. — Ciągnienu piątey klasy zaczęło się na dniu 14. Maja.

O B W I E S Z C Z E N I A

Ponieważ J. K. Mość Pruski Pan Nasz Miłł: postanowił raczył, na wprowadzenie sukien w Miłłach Południowych i Nowo-włchodnich fabrykowanych, do sprzedaży wewnątrzno po Prowincjach Marchii starey i nowoy Brandeburskiej, Pomeranii i Prus Zachodnich, od daty niniejszego obwieszczenia zezwolić, a to za złozeniem podatku, na gatunek sukna nie droższego nad półtora talara, iako też na tamże robioną Baig, Frizę i Flanelę, po pięć od śa ustanowionego, którego trzy procenta przy wyjściu z Prus Południowych i Nowo-wschodnich, a dwa przy wejściu do Prowincyi dawnych bez excepcyi wybieraniem będą, od którego podatku nikt wolny być nie może; przeto podaje się niniejszym Obwieszczeniem do wiadomości powszechney, iż odstąd wolne jest wprowadzanie sukien etc: w Prusach Południowych i nowo-wschodnich fabrykowanych, z tym dodatkiem, że takowe pozwolenie łczegulnie tylko do Marchii starey i nowoy Brandeburskiej, Pomeranii i Prus Zachodnich sięgać ma, gdyż Prusy Wschodnie i Litwa tymczasow od tego wyłączone być mają, wprowadzenie zaś do Salkta takowych sukien, iako też i innych wymienionych wewnątrzno materiy jest inż od nieiakięgo czasu, za złozeniem wspomnianych podatkow, dozwolonym. — w Warszawie dnia 16. Marca 1798.

J. K. Mci Pruski Południowych Wojskowa i Ekonomiczna Kamera.

Zusolge eines den 17ten April d. i. abgefasten Beschlusses, der von beyden Kayserl. und Konigl. Preussischen Hofe zur Regulierung der sechs faillirten Banquen niedergesetzten durchlauchtigsten Commission, wird hiermit jedem männiglich bekannt gemacht, das verschiedene ungarische Weine in Fäßern Antals und bouteillen durch öffentliche Auction den 30ten April dieses Jahres Nachmittags um drey Uhr und in folgenden Tagen auf der Methstrasse bey denen Piaren Nro: 487 im ersten Thor neben den genannten Dantziger Hofse den Meistbietenden gegen haar Courant Geld solten verkauft werden. Warschau den 19ten April 1798.

Stosownie do Rezolucyi Kommissji przez Nawiastki dwa Dwory Cesarzkie i Królewsko-Pruski do uregulowania ściu upadłych Bankow w Warszawie wyznaczony, dnia 17. mielica i roku bieżącego zapadły, podaje się do publiczney wiadomości iż Wina różne Węgierskie w beczkach, butelkach i antałkach, przez publiczną Licytacyą, więcej daiącemu na d. 30. mielica i roku teraźniejszego za gotowe pieniądze courant sprzedawane być mają o godzinie 3. z południa i dni następnych. przy piwnicy w Konwikcie Piarskim Nro: 487. od ulicy Międowey sytuowanej, wszedłszy w bramę pierwszą iak się kończy mur placu Gdanstka zwanego, gdzie będzie karta Ankeji przybia. Dan w Warz: d 19. April 1798. R.

Na Końskim Targu w podle Kościoła Ewangelickiego w kamienicy kamieniarza Nro: 1070. na pierwszym piętrosz znajdują się Zwierciadła Paryzkie, nowe różney wielkości do sprzedania.